

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 118. Ejusdem Cardinalis opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII, famulis vero suis nonnisi ad quadra-
 A. C. 1621. ginta dies pro pane, vino, & *compa-*
natico pecunias suppeditari voluit, imo
 ne minimum quidem pro auxilio ani-
 mæ suæ reliquit, ne *nimis modicum ad*
Professam domum, ut ipse scripserat, *hæ-*
redem suum perveniat. Ex genuinis hu-
 jus testamenti tabulis, quas integras ad
 manus habeo, putidi mendacii convin-
 cuntur Basileenses Lexicographi, som-
 niantes, quod Bellarminus in suo te-
 stamento mediam animæ suæ partem
 B. Virgini, alteram Christo Domino
 reliquerit. *Ex officina Sathanæ prodeunt*
tales calumniæ, ut hic prostituere possit ve-
ritatem per imprudentem & malitiosam cre-
dulitatem: ita Weismanus scriptor Pro-
 testanticus.

§. CXVIII.

Ejusdem Cardinalis opera.

Graveff. p. 2.
Hist. Eccl.
t. 7. p. 167.

Palmare opus inter doctissimas Bel-
 larmini lucubrationes sunt illæ
 controversiæ, adversus ævi sui Secta-
 rios: Enituit in his singularis modera-
 tio, vastaque eruditio: unde non mo-
 do inter Catholicos, sed ipsos etiam
 Protestantes tantum sibi conciliavit no-
 men, ut Beraldus integrum Bellarmini
 Vindicum ac Panegyristarum Catalo-
 gum concinnarit, quamvis ex utraque
 reli-

religione non pauci numerarentur, qui in hujus Cardinalis operibus multa perperam asserta indicarunt, atque inter Catholicos præcipuus est Joannes de Launoi. Ceterum intra novem annorum spatium Ingolstadii & Lugduni quinque prodire editiones Polemici hujus operis in tres tomos divisi. Ipsemet vero Auctor opus suum recognitum, Venetiis imprimi curabat, juxta cujus editionis normam, uti Bellarminus caverat, Parisiis anno millesimo sexcentesimo secundo, prima & sexto post anno altera vulgata est, quæ postrema editio ceteris correctior, amplior autem Coloniensis, quæ tam anno 1615. quam 1617. impressa fuit: Carpitur in hoc opere præcipue Bellarminus circa doctrinam *de potestate summi Pontificis*, hicque tractatus jussu Sixti V. ad Indicem librorum prohibitorum rejectus est, ex quo tamen postea expungebatur: Adversarium quoque habuit Bellarminus Guilielmum Barclaium, contra quem aliud ejusdem argumenti opus edidit, de cujus tamen fato jam supra mentio ingesta est. Nonnullis etiam ridiculus videtur hujus Authoris Limbus parvulorum, quem, licet in inferno ædificarit, nihilominus tanquam agrum floridum, lucidum, odoriferum, & jucundum depingit, suam

Sæc. XVII.
A. C. 1621.

Vid. Supra
l. 158. §. 131.
p. 574. t. 542

Sæc. XVII. suamque structuram S. Birgitæ, Dio-
A. C. 1621. nysii Carthusiani & Blossii ideis fulcit.

Præterea circa Prædestinationem, pro-
ut in *novioribus* legitur editionibus, do-
cet, quod gratia efficax *moraliter* de-
terminet humanam voluntatem, dum
in iis conceditur circumstantiis, in qui-
bus Deus prævidit, quod illa effectum
suum sit sortitura: valde autem arido
utitur calamo, dum Prædeterminatio-
nem Physicam refellit: Denique Nico-
laus Comnenus Papadopolus Patavi-
nus Doctor Bellarminum plagii postu-
lat, eo quod quædam in rem suam ex
Bessarione exscripserit suppresso ejus-
dem nomine. Porro magna cum fidu-
cia, & haud minore jactantia refertur,
optasse quosdam Catholicos, ut hæc
Bellarmini opera supprimerentur, eo-
quod hæreticorum argumenta nimis
valida, responsiones autem nimium in-
firmas proposuerit, idque Bentivolium
Card. ex ore Perronii Card. sæpius au-
divisse, imo ipsum etiam Bellarminum
desuper monitum dixisse, id inde oriri,
quia in mysteriis fidei humanum cap-
tum superantibus, faciliora sint, sen-
sui argumenta, quæ impugnant, quam
responsa, quæ defendunt, ac propterea
Bellarmini controversiæ in Bibliothecis
quidem asservari posse, a populo
autem promiscue legi periculosum esse:

Ve-

*Mythag.
Prænotat.*

Verum faceſſant cum ejuſmodi thraſo-
 nismis Philiftæi hi Goliathi, quorum
 argumenta tantum ideo valent, quia
 ea valere putant; deme ab eis ſophis-
 mata, æquivocationes, & criſpatæ
 diſtinctionis cincinnos & phaleras, me-
 hercle, ipſorum argumenta haud ab-
 ſimilia erunt arbori foliis uberrimæ,
 fructibus vacuæ. Deſtinatus erat con-
 tinuandis Bellarmini controverſiarum
 tomis Ptolomæus Cardinalis, de cu-
 jus labore ſibi plurimum pollicebatur
 Leibnizius. Præter hoc opus Polemi-
 cum inſuper Bellarminus edidit com-
 mentarium valde eruditum in Pſalmos,
 Gravesonius tamen obſervat, quod
 plurima hauſerit ex Genebrardo, & in
 ſuos commentarios derivarit. Scripſit e-
 tiam varios ſermones, non quidem
 multum eloquentes, doctrinis tamen
 morum uberrimos: Corringius quoque
 alias Bellarmini rigidus oppido Cen-
 ſor, ejuſdem tamen librum *de Scripto-
 ribus Eccleſiaſticis* tanquam *eximium* com-
 mendat: nec minus præſtans eſt ejuſ
 tractatus *de gemitu columbæ*. De ſcri-
 ptis ejuſ pro interdicto Veneto, & con-
 tra Jacobum I. Angliæ Regem jam alibi
 mentionem fecimus. Cetera opuscula,
 quorum ingens eſt numerus, exacte in-
 dicata habentur apud P. Alegambe S. J.
 in Bibliotheca ſcriptorum Societatis
 Lit. B. §. CXIX.

Sæc. XVII.
 A. C. 1621.

*Essais de
 Theodic.
 Prefa.*

*Vid. Supra
 l. 187. §. 7.
 & §. 23.*